

Krisztus misztikus teste

Az Egyház Krisztus misztikus teste. Ez a kifejezés igen nagy mélységeket takar, hiszen Krisztust jeleníti meg itt a földön, a történelem folyamán. Érdekes megvizsgálunk, hogy ebben a Krisztus megjelenésében mennyire vonható párhuzam Krisztus földi élete és az Egyház kétezer éves „élete” között.

Krisztus születése előtti idő.

Krisztust születése előtt érdemben senki sem fogadta be, nem akartak sehol szállást adni neki, hogy megszülethessen. Egy-két jó szándékú ember segített rajta, rajtuk, de alapvetően elutasítás volt tapasztalható.

Az Egyház születése (Nagycsütörtök) előtt, Krisztus három éves tevékenysége alatt a világ, a hivatalos, zsinagógai világ nem akart tudomást szerezni róla, nem akarta befogadni Krisztus tanítását, csak a rejtekben, a szívek rejtekében fogant meg a Krisztus-hit az emberekben. A világ által látható szinten azonban folyamatos ellenszenv, kötekedés, végül Krisztus halálának megszervezése zajlott. Nyíltan befogadni nem tudták.

Krisztusnak menekülnie kellett.

Krisztus születése után Heródes katonái el akarták pusztítani őt, ezért el kellett menekülnie.

Krisztus Egyházának megalakulása után nem sokkal elindult a háromszáz éves keresztényüldözés, el akarták pusztítani a kereszténységet a föld felszínéről, ezért katakombákba kellett menekülniük a hívőknek.

A hit terjesztése.

Krisztus, amikor eljött az ideje, elindult a hitet terjeszteni, melyet hagyományunk szerint három éven át folyamatosan végzett, bejárva az egész bejárható környéket – kisebb-nagyobb zaklatások mellett.

Krisztus Egyházában is az üldöztetés befejezése után elkezdődhetett a hit terjesztése egyre nagyobb területeket bejárva. Így ma már elmondható, hogy az egész világon hirdetik Krisztus örömhírét – kisebb-nagyobb üldöztetések mellett.

Krisztus keresztútja és keresztthalála.

Krisztust végül keresztútra hurcolta a világ az apostolok között megbújó Júdáson keresztül.

Az Egyházban – az arra nyitott szeműek által láthatóan – már elég régóta egyre komolyabb bajok, feszültségek vannak, hiszen az igaz

Krisztus-hitet elárulók is találhatóak az Egyház belső köreiben is. A különböző, hitelesnek minősített és hitelesnek mondható üzenetek egyre sürgetőbben kérik a világ megtérését, a hívek imáit, az utóbbi egy-másfél évben hónapról hónapra egyre jobban sürgetve azt is, hogy imádkozzunk papjainkért! Ma már az átlagos hívőnek is lassan feltűnik, hogy Egyházunk keresztútját járja. Ma már minden máshogy van, mint évszázadokon át, a kétezer éves hagyományban. Ma Krisztust (a Tabernákulumban, az Oltáriszentségben jelen levő Krisztust) templomaink egyre nagyobb részében „kiköltöztették” a szentélyből, sok minden teljesen meg van kavarodva Egyházunkban, az ábrázolásokban, a fontossági sorrendekben. Most már lassan eljutunk oda, hogy megérkezik Egyházunk keresztre feszítése. Úgy tűnik, nem kerülhető el Krisztus példájának követése Egyházunkban sem, úgy tűnik (ahogy a hívekre egyenként is igaz,) Egyházunkra is érvényes, hogy csak a keresztút és keresztre feszítés után jöhet a feltámadás, az ezer éves csodálatos időszak, mely a Szentírásban is meg van írva (Jel 20, 3-6). Az ezt megelőző időt, napjainkat hívjuk végső időknek, melyről egyre többen, egyre többet beszélnek. Úgy tűnik, valóban át illetve túl kell élnünk az idők végét, hogy utána az ezer éves uralomban, az Oltáriszentségben uralkodó Jézus Krisztussal, boldog szeretet-egységben várhassuk a világ végét.

Jánossy Gábor
(Tengernek Csillaga, XVIII/6.)